

Окрему роль відіграє кадровий потенціал, адже якість обліково-аналітичної інформації значною мірою визначається професійною підготовкою працівників [3]. Сучасний бухгалтер державного сектору має володіти цифровими компетентностями, навичками роботи з великими масивами даних і розумінням принципів оцінювання ефективності бюджетних програм, що особливо актуально для сільських рад, які працюють із розширеним портфелем джерел фінансування, серед яких гранти, цільові субвенції та міжнародна підтримка.

Розвиток обліково-аналітичного забезпечення управління в сільських радах передбачає комплексну модернізацію всіх елементів фінансової системи – методології обліку, цифрових технологій, аналітичних інструментів, системи контролю та професійної підготовки кадрів. Формування сучасної обліково-аналітичної системи стає передумовою підвищення прозорості діяльності органів місцевого самоврядування та ефективності управління фінансовими ресурсами, що забезпечує здатність громад до сталого розвитку навіть в умовах воєнних та економічних викликів.

Список використаних джерел:

1. Кононенко Л. В., Назарова Г. Б., & Савченко В. М. (2025). Організація обліку та аудиту у контексті використання новітніх цифрових технологій: сучасний стан, проблеми та перспективи. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління* № 18. <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-18-09-03>.

2. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-14>.

3. Савченко В. М., Кононенко Л. В., Карнаушенко А. С. (2023). Організаційне забезпечення розвитку трудового потенціалу підприємницьких структур як складова стратегічного управління. *Modern engineering and innovative technologies. International periodic scientific journal*. Published by: Sergeieva&Co Karlsruhe, Germany Issue 25. Part 4, С. 117–122. DOI:<https://doi.org/10.30890/2567-5273.2023-25-04-127>.

4. Сакур А. Ж., Рихлов М., Тихомиров А. Цифровізація облікової системи підприємства. // Актуальні проблеми менеджменту: теоретичні і практичні аспекти: матеріали VI міжнар. наук.–практ. конф. (Одеса, 28-29 вересня 2023 р.) – Одеса: ОНЕУ, 2023. С. 310-312.

УДК 658.012.4:004

Ємельянова А. В.,
здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
(Науковий керівник: д.е.н., професор Зайченко В. В.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький

ІННОВАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Цифрова трансформація сучасної економіки зумовлює докорінні зміни у принципах функціонування та управління підприємствами, формуючи нові

вимоги до організації господарської діяльності та використання ресурсів. Посилення глобальної конкуренції, ускладнення ланцюгів створення вартості, нестабільність ринкового середовища, а також зростання вартості фінансових, матеріальних і трудових ресурсів актуалізують необхідність переосмислення традиційних підходів до управління ресурсним потенціалом. У цих умовах саме ефективність управління ресурсами визначає здатність підприємства забезпечувати стійкість функціонування, адаптацію до зовнішніх змін і довгострокову конкурентоспроможність [1].

Ресурсний потенціал підприємства в сучасному науковому дискурсі розглядається як системно організована та динамічна сукупність матеріальних, фінансових, трудових, інформаційних, нематеріальних та інноваційних ресурсів, доповнена управлінською спроможністю їх раціонального поєднання та трансформації у результативні економічні показники. Такий підхід виходить за межі статичного уявлення про ресурси як обмежені фактори виробництва й акцентує увагу на їх взаємодії, відтворюваності та адаптивності. В умовах цифрової трансформації визначальним стає не обсяг залучених ресурсів, а здатність підприємства формувати оптимальну структуру ресурсного потенціалу та забезпечувати його гнучке коригування відповідно до змін зовнішнього середовища [2].

Інноваційні механізми управління ресурсним потенціалом формуються на основі інтеграції цифрових технологій із системним і стратегічним підходами до управління. Упровадження ERP-систем, аналітичних платформ business intelligence, технологій обробки великих даних та автоматизованих систем планування дозволяє забезпечити прозорість матеріальних, фінансових та інформаційних потоків, підвищити точність прогнозування потреб у ресурсах і своєчасність управлінських рішень. Цифровізація змінює саму логіку управління ресурсами, переводячи її з реактивного режиму, орієнтованого на фіксацію відхилень, у проактивний, спрямований на запобігання втратам і формування резервів ефективності.

Важливою складовою інноваційного механізму управління є ресурсно-орієнтований підхід, відповідно до якого унікальні ресурси, компетенції та організаційні здібності розглядаються як основа формування стійких конкурентних переваг. У цьому контексті особливого значення набувають нематеріальні активи, інтелектуальний капітал, корпоративні знання та цифрові платформи, що забезпечують синергетичний ефект від взаємодії окремих складників ресурсного потенціалу [3]. Цифрові технології виступають каталізатором цього процесу, посилюючи взаємозв'язок між ресурсами та підвищуючи їх віддачу без пропорційного зростання витрат.

Цифрова трансформація істотно змінює роль людського капіталу в системі управління ресурсами. Персонал перестає бути лише виконавцем виробничих функцій і перетворюється на ключовий носій знань, інновацій та управлінських компетенцій. Інноваційні механізми управління ресурсним потенціалом передбачають розвиток компетентнісного підходу, впровадження систем мотивації, орієнтованих на досягнення ключових показників ефективності, автоматизацію HR-процесів та формування культури безперервного навчання.

Це сприяє зростанню продуктивності праці, підвищенню рівня залученості персоналу та формуванню гнучкої організаційної структури, здатної оперативно реагувати на виклики цифрового середовища.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що інноваційні механізми управління ресурсним потенціалом в умовах цифрової трансформації забезпечують якісно новий рівень ефективності використання ресурсів, зниження операційних витрат і підвищення стійкості підприємства. Їх упровадження формує адаптивну модель розвитку, зорієнтовану на довгострокове зростання та посилення конкурентних позицій. В умовах сучасної економіки інноваційне управління ресурсним потенціалом є не альтернативним, а обов'язковим елементом стратегічного розвитку підприємства та ключовою передумовою його фінансової стабільності.

Список використаних джерел:

1. Брич В., Белова І., Ярощук О. Управління інноваціями як рушійна сила трансформації бізнес-процесів у туризмі. *Економічний аналіз*. 2024. № 3. С. 654–662. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.03.654>.
2. Шинькович А. В., Васильєва Н. Б., Романенко О. В. Інноваційне управління підприємствами в умовах цифрової трансформації: виклики та стратегії. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2024. № 13. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14648256>.
3. Ус Ю. В., Литовченко В. О. Управління ресурсним потенціалом підприємства в умовах невизначеності. *Бізнес Інформ*. 2024. № 6. С. 278–284. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-6-278-284>.

УДК 338.43

*Кандиба М. А.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ У СФЕРІ АГРОБІЗНЕСУ УКРАЇНИ

В агробізнесі ефективність використання ресурсів є ключовим фактором сталого розвитку, особливо в умовах зростаючих викликів, таких як кліматичні зміни, технологічна трансформація та обмеженість фінансових і матеріальних ресурсів. Застосування сучасних методів управління, зокрема цифрових технологій, дозволяє оптимізувати витрати, знижуючи втрати і підвищуючи продуктивність землі та інших ресурсів.

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю розробки та впровадження сучасних підходів і технологій, які б забезпечили раціональне та ефективне використання ресурсів у сфері агробізнесу, особливо в контексті цифровізації та переходу агросектору до точного землеробства.

Метою є дослідження теоретико-методичних засад оцінки ефективності використання ресурсів у агробізнесі України та напрямів її підвищення через застосування цифрових технологій, оптимізацію витрат та управлінські інструменти.